

V Německu nabírá na regionální popularitě nový trend, pravicový extremismus se zelenými myšlenkami. „Nechceme zelená témata přenechávat Zeleným,“ je jedním z hesel neonacistické strany NPD, jak si všímá web německého deníku Der Spiegel.

Jens Lütke se staví proti genovému inženýrství a výstavbě dalších silnic. Kromě toho prý demonstruje proti novým jaderným elektrárnám. Jednou ročně pomáhá při Dnu pro životní prostředí. „Často se mě lidé ptají, jestli patřím k Zeleným,“ říká. Jens Lütke ale není u Zelených, nýbrž u neonacistické Národnědemokratické strany Německa (NPD). Je jejím vůdcem v zemských volbách ve Šlesvicku-Holštýnsku.

Když Lütke sbírá odpadky při Dni pro životní prostředí, nikdo nepozná, k jaké straně patří. „Neděláme vedle toho akce s transparenty NPD,“ tvrdí. Se svým ekologickým přístupem není ve straně osamocen. NPD dělá z ochrany životního prostředí své téma pravidelně. Svou ekologickou strategií se strana chce stát přijatelnější pro veřejnost. Že za těmito akcemi stojí pravicově extremistická ideologie, člověk hned nepozná.

Biopalivo vedle germánských mýtů

Stejně tak je to s časopisem o životním prostředí, který pravicová strana vydává. Jmenuje se **Umwelt & Aktiv** a na první pohled vypadá jako normální ekologický magazín. Přinejmenším u článků o biopalivu a genovém inženýrství, u tipů pro zahrádkáře a písniček pro děti.

Kdo jím zalistuje dál, dostane se na stránky o germánských mýtech a pohanských zvycích. V rubrice „Domobrana“ v čísle 3 z roku 2011 se čtenář dozví, že německý národ biologicky i duchovně vymře, pokud se budou Němci rozmnožovat s lidmi jiného etnického původu, všímá si server týdeníku Der Spiegel.

Domnělý ekologický časopis štve také proti náboženstvím. Porážky zvířat bez umrtvení jsou prý barbarským zvykem židů a muslimů. „Aby se tu všichni migranti cítili jako doma (...) mohly by se z ‚orientu‘ importovat ještě další ‚nábožensky založené zvyky‘ jako mrzačení genitálií, kamenování a usekávání rukou,“ tvrdí se v prvním čísle z roku 2007.

Umwelt & Aktiv se zaměřuje na krajně pravicovou ekologickou scénu jen v Bavorsku. Velmi aktivní v ochraně životního prostředí je však NPD i v Meklenbursku-Předním Pomořansku. Místopředseda spolkového předsednictva NPD Udo Pastörs je zde dnes poslancem zemského sněmu a zasazuje se v regionu o ochranu přírody.

Krev a země

V Meklenbursku-Předním Pomořansku existují krajně pravicoví ekologové i mimo tuto stranu. V oblasti okolo měst Güstrow a Teterow už od 90. let sídlí zemědělci, kteří chtějí oživit tradici Artamanů, lidového zemědělského hnutí z 20. let, které vyznávalo ideologii krve a země. Většinou se nijak neizolují, ale aktivně se podílejí na životě vesnice a angažují se ve školách a školkách. Mnoho jich například vyrábí a prodává bioprodukty.

Ochrana životního prostředí = ochrana vlasti

Ve svém současném programu NPD odmítá genové inženýrství a průmyslový chov zvířat, požaduje peníze pro alternativní energie a národní samozásobitelství zemědělskými produkty. Chce více podporovat farmáře.

V Meklenbursku-Předním Pomořansku už krajní pravicová strana nechala natisknout plakáty se sloganem „Ochrana životního prostředí = ochrana vlasti“. I Jens Lütke chce nyní před zemskými volbami ve Šlesvicku-Holštýnsku bojovat o podporu pro NPD ekologickými tématy, i když hlavním tématem předvolební kampaně bude kritika eura. Přesto je pro něj téma životního prostředí důležité: „Nechceme zelená témata přenechávat Zeleným.“

Časopis Umwelt & Aktiv nabízí na poslední stránce svého prvního čísla z roku 2007 motto této nové strategie. Stojí tam velkými písmeny „Ochrana životního prostředí není zelená“.

Okopírovaný článek z magazínu Der Spiegel vyšel ve zkrácené formě na stránkách Idnes.cz pod názvem **Ideologie krve a země: Německem se šíří pravicový extremismus nazeleno**. Německý originál je k dispozici na stránkách Der Spiegel pod názvem **Braune Bio-Kameradschaft**.

Poznámka DP:

Bulvární média jsou ve své honbě za senzacemi a propagandistické servilitě nepoučitelná. Anthony Swofford napsal ve své knize *Jarhead* (Mariňák), že je nemožné „natočit protiválečný film“. I film jako například *Full Metal Jacket* (Olověná vesta), který zesměšňuje americkou námořní pěchotu a její hodnoty, byl nakonec „mariňáky“ oblíben – těmi, kterými film opovrhuje. Nabízí se tedy otázka – neprokazují masmédia články o „bio-kameradschaft“ a „gulášových fašistech“ nakonec Systému medvědí službu? Je totiž možné, že je někdo čte i „mezi řádky“.